

venjegraškega. Istotako bi nam bil izgubljen državnozborni mandat za mariborski okraj, a ptujskega bi ne mogli delj časa obdržati. V mestnih skupinah je zmaga slovenskega kandidata za državni zbor pri razporu nemogoča. Kako bi naše šolstvo in narodno gospodarstvo občutilo razpor, tega si človek niti ne upa misliti.

To vedo ali bi vsaj morali vedeti tudi oni temni »liberalci brez prvakov«. Vkljub temu jim je kranjska napredna stranka vzgled! Seveda »liberalcem brez prvakov« ni za blaginje naroda, ampak njim je le za osebne koristi, postali bi radi »prvaki«. Če pri tem tudi narod umre, kaj njim do tega, njim je kranjska napredna stranka vzgled.

Tudi celjska »Domovina« je v zadnjem času začela ubirati strune, kakor da bi ji bila kranjska napredna stranka vzgled. Napadati je začela ves duhovniški stan, ne morda radi tega, ker bi se naša duhovščina izneverila programu složnih štajerskih Slovencev, ampak iz malenkostnega vzroka, ker duhovščina po svoji večini ni hotela podpirati kandidature lastnika »Domovine«, gospoda Hribarja. To so osebni momenti prav po vzgledu »kranjske napredne stranke«.

Očita se naši duhovščini pri teh napadih najbolj, da je neki gospodstva — željna. Resnica pa je, da je naša duhovščina s posvetnimi rodoljubi hodila v vseh političnih vprašanjih dosedaj vedno roko v roki. Da pa pri celjskem zborovanju ni hotela potegniti z »zaupniki našega naroda« kakor je bil Dolinar in druge neznane osebe, se ne bo nikdar kesala. Nepošteno pa je, ako se naši duhovščini vedno prinaša kot dokaz za gospodstvaljubnost oni citat iz ljubljanskega »Slovenca«: »Proti volji duhovnikov se na Spodnjem Štajerskem ne sme nič zgoditi«. Naš list, kot glasilo katoliško-narodne struje, je takoj, ko je bil objavljen oni stavek, pisal: »Nikakor se ne strinjamo z razlago onega stavka: »Proti volji duhovščine...« Naše stališče je, da katoliška načela morajo vladati in zmagovati v politiki, ne pa kak stan, naj si bo kateri si koli...« Za poštene ljudi je pač dovolj, ako se taka izjava pove enkrat. No mi smo jo danes ponovili. Ali bo sedaj mir?

Politični ogled.

Volitve v državni zbor so za Jugoslovane izpadle slabo. Izgubili smo jeden mandat na Koroškem, jednega pa v Istri. Velike nade smo imeli, da si pridobimo mestni mandat Celje-Brežice in mandat tretjega razreda v Trstu, katerega je imel pred leti dobroznani vitez Nabergoj. A vkljub velikemu naporu od strani Slovencev se to ni dalo doseči. Jugoslovani gremo torej oslavljeni v državni zbor. Nadalje pridejo tudi oslavljeni nemška katoliško-narodna stranka, krščanski socialci, socijaldemokrati, mladočehi in nemško-liberalna stranka. Katoliško-narodno stranko bo vodil brčkone baron Morsey, ker baron Dipauli in dr. Ebenhoch nista več izvoljena. Socijaldemokrati so sicer na Dunaju si pridobili dva mandata, a zunaj po kronovinah so jih izgubili. Tudi Resel se je moral v Gradcu umakniti nemškemu nacionalcu Wilhelmu.

V Ljubljani so slavili v nedeljo 50-letnico obstanka trgovske in obrtne zbornice na Kranjskem. Slavlje je bilo jako svečano, udeležba veličastna. Zagrebška zbornica je bila odposlala na slovesnost dva zastopnika. Na prijateljskem sestanku so nabrali svoto nad 200 K v svrhu ustanovitve slovenske trgovske akademije.

Ruski minister za zunanje zadeve je postal dosedanji vodja zunanjega ministerstva, grof Lambsdorff. Novi minister je prijatelj rusko-francoske zveze.

Nova trozveza. Ruski listi vedo poročati o novi trozvezi, ki se snuje na Balkanu.

V trozvezo stopijo Srbija, Bolgarija in Črnagora. Potovanje črnogorskega princa Danila v Belgrad je baje prvi korak za uresničenje te zveze. Prvi vidni znak najnoveše tripaliance bo železnica od ruske meje preko Rumunije, Bolgarije, Srbije in Makedonije v v Duleigno ob jadranskem morju. Ruski krogi so izredno vneti za to železniško zvezo, ker bi lahko tekmovala z avstro-ogrsko železnico iz Sarajeva v Solun. Poleg Rusov so prijazni tej ideji umevno tudi Italijani, ki bi imeli od nje posredno korist, ter baje tudi Francozi.

Rusija in Perzija. Rusija je sklenila pogodbo s Perzijo. V tej pogodbi se je Perzija obvezala, da ostane nevtralna v slučaju, ako bi Rusija imela vojno na Vztoku in se je izjavila, da noče delati v tem slučaju Rusiji ne le nobenih zaprek, marveč da še dovoli ruskim četam, da se prevažajo po perzijskem ozemlju.

Iz Kitajskega poročajo listi, da sta pooblaščenca kitajskega dvora že podpisala mirovne pogoje, ki so jih stavile velesile. Vojska je toraj s tem na Kitajskem končana.

Vojska v Južni Afriki. Buri so zasedli Tubagkos, ki leži sto angleških milj od kapskega mesta. V Kallfontainu so uničili brzozjavni urad. Angleški kraljci daje vojska v Južni Afriki toliko skrbi, da je zbolela. Kraljica ne more ne jesti ne spati. Vsled tega so letos na angleškem dvoru odpadle vse ob novem letu navadne slovesnosti.

Dopisi.

Od Sv. Lovrenca nad Mariborom.

(Raznovrstno.) Dopis iz našega kraja je kaj redka stvar. — K večjemu enkrat v letu v pustu se kdo s par vrsticami spomni veselice bralnega društva; med »Razne stvari« se včasih vtihotapi kratka notica o kakšnem požaru ali kakšni drugi nesreči, in to je vse, kar zvedo cenjeni bralci »Slovenskega Gospodarja« od nas. O našem trdem narodnem spanju ne zine nihče ne besedice, in vendar si upam trditi, da malokje ali pa nikjer ni toliko narodne mlačnosti in brezbriznosti kakor pri nas. Omenim samo eno reč. Povsod so lansko leto zavedni Slovenci prirejali slavnosti v spomin velikega apostola Slovencev, nesmrtnega Slomškega; kaj pa pri nas? — Še sanjalo se nam ni o Slomšku, tem manj, da bi kaj storiili njemu na čast. Neizbrisljiv pečat sramote ostane nam Lovrenčanom za vedno, da se za tako zaslužnega moža čisto nič ne brigamo. Ali se je potem čuditi, da tujec naš jezik zaničuje, ker se ga mi sami sramujemo? Zavoljo naše napačne bojzaljivosti se nemščina šopiri povsod, slovensčina pa poriva v kot. Kamor človek pri nas stopi, povsod naleti na nemščino. Uradni jezik lovrenške in rottenberške občine je nemški; vrhu tega ima občina Rottenberg za občinskega sluga Bog ve odkod privandranega nemca, ki meša slovenske in nemške besede skupaj, da je joj! — Krčmarji drže razun enega, ki je zares častna izjema, vsi več ali manj z Nemci; v njih hišah se nahajajo le samo nemški časniki. Trgovci prodajajo Südmarm- in Bauernbund-vžigalice. Vse k večji časti Germanije! Samo nekaj se našem trgu manjka: Bismarkove ulice se nima. Pa tudi temu se da lahko pomagati. Tista, pol metra široka steza, ki vodi od glavne ceste dol proti Ropecu in je po vsaki strani s smrekovimi »žvarceli zaplankana«, bi bila kaj pripravna za Bismarkgasse. Bismark bi bil še na onem svetu vesel tako lepe, z robatim kamenjem potlakane ulice. Toda dosti za enkrat! Ako Vam je g. urednik, po volji, hočem iz našega slovitega trga še več kaj naznaniti, posebno o socialni demokraciji, katero nekateri krivi preroki neumorno med ljudstvom razširjajo. Lovrenčan.

Iz Radenec. Orehovski Bračko, ta odpadnik lastnega naroda in posili kandidat, hvalil se je pred volitvami v drž. zbor vedno,

kako da ga ljubijo in spoštujejo vsi gornjeradgongski kmetje. Da se je pošteno vrezal, pokazalo se je najbolje pri volitvi dne 8. jan. v Ljutomeru. Za Bračka glasovalo je 15 gornjeradgončanov, med katerimi je bilo pet volilnih mož drugih stanov, in pa seveda je dal tudi Bračko sam sebi glas, toraj je glasovalo za Bračka le 9 kmetov, njegovih privržencev; proti njemu pa 21 vrlih in zavednih mož, med katerimi je bil le eden volilni mož drugega stanu, vsi drugi pa so bili zavedni in značajni slovenski kmetje gornjeradgongskega okraja. Vsa čast tem možem, ki se niso zbal žuganja in pretenja od strani nasprotnikov ter so volili po lastnem prepričanju. Dani se toraj tudi pri nas in zagotavljamo Vas, da Bračko ne bode dolgo našemu okraju okr. načelnik. Kajti ta posili Nemeč še ni imel srca za slovenskega kmeta, ker se ravna vedno le po tem, kakor mu zaukažejo radgongski purgarji in »Südmarmka«. In do tega spoznanja prišla je hvala Bogu že večina gornjeradgongskih kmetov, drugim pa upamo, da se še bodejo oči odprle. Posebno sedaj, ko je vzel takorekoč »kruh iz zobi« lastnemu domačinu mlademu dobremu zdravniku g. dr. Kreftu, ter nam je vrnil tujca Nemca Lud. Oroslna. Tako toraj pometa ta načelnik z lastnimi krajani. Mera bode skoraj polna, in adijo mu, ko se ljudstvo zave popolnoma, da: Bračko le v pogubo kmeta vodi, Kteri slepo za njim blodi.

Iz Cirknice pri Sv. Ilju v Slov. gor. Dne 26. decembra lanskega leta so minila tri leta, odkar nam je nemila smrt pokosila dobrega hišnega gospodarja, občespoštovanega rodoljuba in zvestega predstojnika cirkniške občine g. Ign. Šparla. Z njim je izgubila naša občina vernega katoličana in iskrenega domoljuba; zato ga je še zadnji teden pred njegovo smrtjo prosil »Slov. Gospodar«, naj še ostane prihodnja leta na županskem stolu, ker bi gotovo tudi njemu ne bilo po volji, če bi se v tej občini kalil zlata vredni mir, in na njegovo mesto pa prisel nemir in prepir. Pa prišlo je drugače. Na njegovo mesto je prisel g. Janez Repnik, kateri je postal posebno zadnji čas zagrižen pristaš Nemcev. Zdej se je ta gospod že tako daleč spozabil, da se spravlja nad duhovnike in sicer vpričo ljudstva, ki zahaja v njegovo krčmo. In kakšnega pomagača ima g. Repnik, uganite g. urednik, kdo da je? To je nemški nadučitelj Höttschl, kateri je postal zadnji čas tako ponižen, da celo sam agitira po nekterih hišah v naši občini, posebno se je to godilo pred ljudskim štetjem. Kam pa bomo prišli, če se bomo dolgo pustili voditi takšnim agitatorjem, katerih edine želje so, vse občane popolnoma ponemčiti in na svojo stran pridobiti. Tak župan tedaj, kateri želi po svojem pomagaču nam izrahljati vero in odvzeti ljubezen do domovine, si gotovo ne zasluži onega spoštovanja, katerega bi mu sicer bili dolžni kot občinskemu predstojniku. Upamo pa, da se bode g. župan enkrat spametoval. G. Höttschlu pa svetujemo, da ne agitira več dolgo po tej občini, fantje in možje, tega ne bomo dolgo mirnim očesom gledali. Toliko za danes.

Iz Bezine pri Konjicah. Strupeni ptujski »Štajerc« se je po raznih naslovih vsiljeval tudi v našo občino, posebno skrbno ga je vival trgovec Hans Zotel. Dne 6. t. m. je pa dospel v velikem zavitku pod naslovom: Na slavni občinski urad Wösina, za gospode volilne može. Na licu lista bili so debelo tiskani štirje kandidati za 4. in 5. skupino. A vse skupaj smo preganili in djali v uradni občinski zavitek in poslali nazaj na uredništvo »Štajerca« v Ptuj s priloženim pismom: Ob vrnitvi teh listov s poročilom, kedar bodo stare babe šle volit, te jim pošljite debelo tiskane kandidate, mi volilni možje se sami zavedamo, koga bomo volili za državnega poslanca, sicer pa tudi vkljub slabemu vremenu smo pripravili nastelje. Da se nesnaga pokriva ni potreba, tiskanega papirja, časnike pa, ktere skrbno prebiramo, si jih sami naročujemo, ne sprejmemo tako